

ART
KOLONIJA 4
PARADISO
RAB

Art kolonija Paradiso
ljetni saziv
Rab

JASNA BOGDANOVIĆ
JOŠKO ETEROVIĆ
BOGOMIL KARLAVARIS
IVAN KOŽARIĆ
ANTON VRLIĆ

Rab, lipanj, 2001.

Četvrti saziv Art kolonije Paradiso (utemeljena 2000.) u Rabu, okupio je pet likovnih umjetnika: Ivana Kožarića, Bogomila Karlavarisa, Jasnu Bogdanović; Joška Eterovića i Antona Vrlića i u znaku je otvorenja Galerije Paradiso. Galerija je otvorena samostalnom izložbom Ivana Kožarića .

... I na ovoj izložbi, u skladu sa svojim anahroidnom poetikom u kojoj su optimizam, nepredvidivost, iznenađenje, ludičnost i nadasve hereza - što se najvećma očituje i u ignoriranju kanona, formalističkih i metjerskih skrupula na kojima se u našoj sredini još uvijek ustrajava - važni činitelj, naš jamačno najveći živi umjetnik nastavlja staru praksu da banalne i netrajne materijale (u našoj sredini) bez ikakva artističkog i plastičkog digniteta, gotove predmete iz urbana okoliša - koji su prije imali određenu svrhu - po svemu izjednačava s tradicionalnim kiparskim materijalima.....

Ivica Župan, Ivan Kožarić, Galerija Paradiso, Rab, lipanj-srpanj 2001. godine.

Samim time da je Galerija Paradiso otvorena samostalnom izložbom najvećeg likovnog umjetnika u nas, organizatora obvezuje da održi postavljeni visoki kriterij pri odabiru izložbi i planiranju projekata, što znači da bi društvena zajednica trebala prepoznati specifičnost programske orijentacije Galerije Paradiso, te stvoriti uvjete za njezino djelovanje, da li sufinanciranjem programa ili kroz druge oblike olakšica. Također bi valjalo prepoznati ulaganja u djelatnost koja je u nas daleko od profita, ali višeslojno značajna, osobito u vremenu u kojem živimo, vremenu koje nam ne daje pravo na odgađanje ali niti na pogreške.

Jasna Bogdanović

Rodena je u Splitu 1948. godine. Diplomirala je kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, u klasi profesora Ivana Sabolića. 1975. godine, te kod istog profesora nastavlja poslije diplomski studij koji završava 1977. godine. Dobitnica je nekoliko značajnih nagrada i priznanja. Na skupnim izložbama u nas i u inozemstvu izlaže od 1983. godine. Iste je godine priredila prvu samostalnu izložbu. Članica je HDLURa, HDLU-a u Zagrebu. Ima status samostalnog umjetnika, Radovi joj se nalaze u muzejima i privatnim kolekcijama. Živi i radi u Zagrebu.

....."Jasna Bogdanović (1948) iz Zagreba smjestila je svoju skulpturu u okvirom naznačen, vlastiti prostor da bi sačuvala od rasplinuća u pejzažnoj prostornosti osjetljivu plastičnu dinamičnost među elementima njena složenog aluzivno-figurativnog bloka. Na taj je način prikazala i naglasila mjere i omjere između kompaktnog i praznog, lomove mase i svjetlosti, tijek i logiku unutarnjih odnosa i pomaka elemenata koji se združuju u volumen, dok krozanji struji napetost pritajenog gibanja. Smirena ekspresivnos, lakoća i upravnost obilježava asocijativni figuralni podtekst koji upućuje na naziv skulpture "Čekanje"...

Dr Vanda Ekl, XVIII simpozij skulptura u Dubrovi, (Labin), Vijesnik, Zagreb, 26. X. 1990.

U zagrljaju vala, 2001.
bojano drvo, kamen
42 x 45 x 24 cm, 9,5 kg

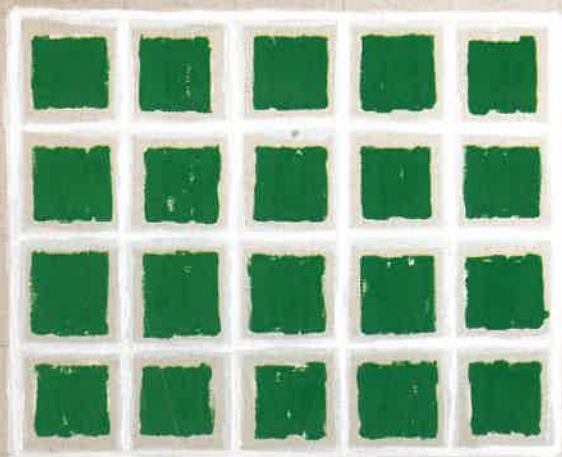
Joško Eterović

Rođen je u Splitu 1943. godine. U Pučišćima na Braču živio je do 1957. godine, u Rijeci i povremeno u Zagrebu do 1968. godine (u Rijeci završava gimnaziju). Od 1968. do 1977. godine boravio je u Parizu, vraća se u Hrvatsku i nastavlja živjeti i stvarati u Rijeci, Zagrebu, Parizu i Poveljima. Prvu je samostalnu izložbu priredio u Parizu u Galeriji de Beaune 1970. godine. Priredio je pedeset pet samostalnih i izlagao na preko sto skupnih izložbi u nas i inozemstvu. Član je HDLU-a u Zagrebu, HDLUR-a i ZUH-a. Ima status samostalnog umjetnika.

“Točno su pojedini likovni kritičari zamijetili da Joško Eterović u tridesetogodišnjem umjetničkom djelovanju (prva samostalna izložba održana je 1970, Paris, Galerie de Beaure) “... teži uvođenju i usavršavanju određenih plastičnih sustava”, koji su povezani načelom serije i privedeni odlukom autora svome kraju ili novome početku koji bi uvijek sadržavao strukturalne sastavnice s obzirom na prethodnu seriju. To uključuje nove formalne i duhovne vidove autorova rada koji su prema mome mišljenju uvijek težili modernom, suvremenom oblikovanju, čak ponekad, oslanjajući se na Eterovićev optimizam, i budućnosnom senzibilitetu”....

Željko Marcuš, katalog samostalne izložbe Joška Eterovića, Galerija Forum, Zagreb, 2001. godine.

Kompozicija, 2001.
ulje, platno, 650 x 1000 mm

Bogomil Karlavaris

Rođen je u Perlezu (Vojvodina) 1924. godine. Diplomirao je na Akademiji likovnih umjetnosti u Beogradu, a doktorirao iz područja likovne pedagogije u Greiswaldu. Od 1961 do 1980. godine profesor je na Akademiji likovnih umjetnosti u Beogradu, odnosno Akademiji umjetnosti u Novom Sadu, te od 1980. do 1995. godine na Pedagoškom fakultetu u Rijeci. Članom ULUS-a postao je 1955. a HDLUR-a 1981. godine. Prvu samostalnu izložbu priredio je 1955. godine u Novom Sadu. Priredio je sto pedeset samostalnih, te izlagao na preko dvjesto skupnih izložbi u nas i u inozemstvu. Organizirane su mu dvije retrospektivne izložbe i tiskane dvije monografije. Objavio je pedeset knjiga iz teorije i metodike likovne kulture, više stotina tekstova iz oblasti vizualne umjetnosti. Dobitnik je više nagrada i priznanja za slikarstvo i postignute rezultate u pedagoškom radu. Živi i radi u Kastvu.

Karlavaris je slikar koji rijetko slika ljudsku figuru. Najnoviji mu radovi nose poruku čovjeka za čovječanstvo, oni sublimiraju dugogodišnje njegove spoznaje o brzom napretku civilizacije što sve više postaje prijetnjom upravo čovjeku koji ju je stvarao...

Ervin Dubrović, Ljubica Dujmović, monografija Bogomila Karlavarisa, HDLU Rijeka, Muzej Grada Rijeke, Rijeka, 1998.

Svjetionik, 2001.
ulje, platno, 700 x 1000 mm

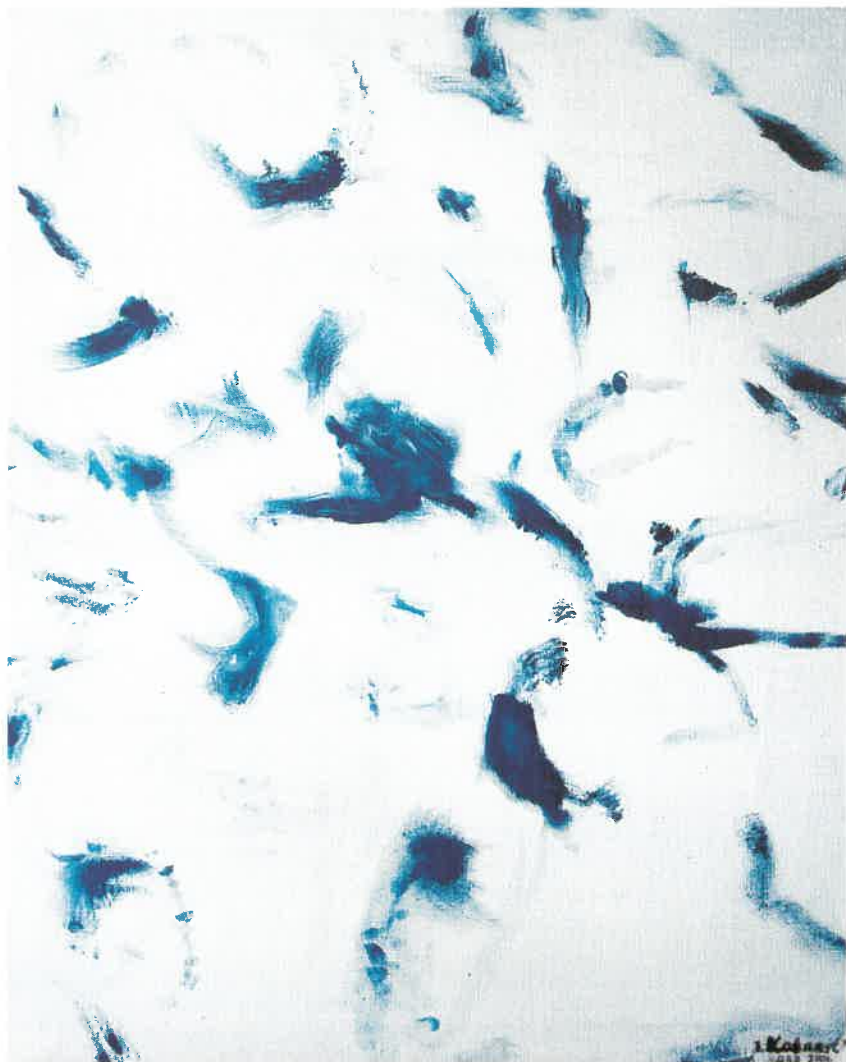
Ivan Kožarić

Rođen je u Petrinji 1921. godine. Diplomirao je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1949. godine. Suosnivač je neformalne grupe Gorgona (1961.). Redoviti je član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. U javnim prostorima u nas realizirao je više spomenika i skulptura, te brojne projekte urbanih intervencija. Dobitnik je brojnih nagrada među kojima i nagradu za životno djelo Vladimir Nazor (1997.). Prvu samostalnu izložbu priredio je 1955. godine u Muzeju za umjetnost i obrt u Zagrebu (Stančić, Vaništa, Ivančić, Michiell, Kožarić). Na Biennalu u Veneciji izlaže 1976. godine, u Sao Paulu, 1979. godine. Uz nekoliko drugih autora, kao središnja osobnost, predstavljao je suvremeno hrvatsko kiparstvo 1994. godine u Duisburgu. Od 1953. godine izlaže na skupnim izložbama u nas i u inozemstvu. Djela mu se nalaze u brojnim muzejima i privatnim kolekcijama u nas i u inozemstvu. Zastupljen je u antologijama europskog i svjetskog suvremenog kiparstva. Živi i stvara u Zagrebu.

"Nije se osudio na jednu ili nekoliko tema koje će tijekom karijere elaborirati, nego mu u obzir ulazi sav pojavni i duhovni svijet čije realije uporno i pronicljivo registrira, asimilira, fermentira i prerađuje, a njegovo selektivno i bezpoštedno oko s toga horizonta interesa izdvaja ono što zaslužuje komentar i on danas kulture, slike crteže i grafike slaže u složene instalacije i objekte i njima odašilje iskaze prepune komentara zbilje, a unutar njih pronaći ćemo pregršt poruka od općeljuskog značaja."....

Ivica Župan, depiljan samostalne izložbe Ivan Kožarić, Galerija Paradiso, Rab, 2001.

Nebo, 2001.
akrilik na platnu, 700 x 900 mm

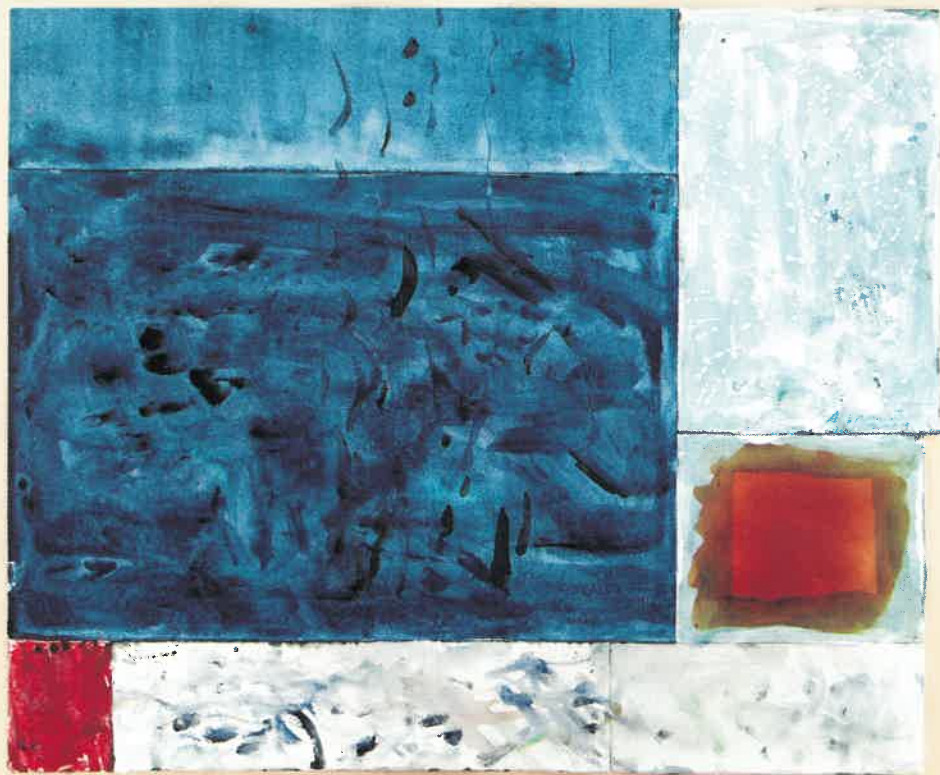
Anton Vrlić

Rođen je u Splitu 1957. godine. Diplomirao je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1982. godine u klasi profesora Raoula Goldonija. Prvu od trideset samostalnih izložbi priredio je 1982. godine u Zagrebu (Knjižnica Bogdan Ogrizović), te izlagao na šezdeset skupnih izložbi u nas i inozemstvu. Tiskao je tri grafičke mape. Izveo je mozaik Tragovi alke, 1988. godine, ambijentalnu izvedbu Betlehema - Radosna vijest u crkvi Gospe Sinjske u Sinju 1983. godine i podni mozaik na podu Galerije Adam u Sinju 1989. godine. Dobitnik je nekoliko nagrada za slikarstvo. Član je HDLU-a u Zagrebu i ZUH-a. Ima status samostalnog umjetnika. Živi i stvara u Zagrebu.

“Anton Vrlić, dakle, želi svjedočiti svoje vrijeme na svoj način. Njegove slike drame naših prostora jesu senzibilizirana drama same slike, prorezi u planinama i ružni barjaci krpa obješenih o njih zlokobni su vjesnici atrofije predmeta i ponora ništavila.”

Vladimir Maleković, katalog izložbe Antona Vrlića, Muzej za umjetnost i obrt, Zagreb, 1995.

Kompozicija, 2001.
akvarel, kolaž, 450 x 390 mm

KRONOLOGIJA

2000. godina

Prvi saziv (ljetni)

Istvan Balind
Morena Brnčić
Allesandro Cadamuro
Danko Friščić
Vitomir Kelava
Bane Milenković
Zdravko Milić
Mustafa Skopljak

Četvrti saziv (ljetni)

Jasna Bogdanović
Joško Eterović
Bogomil Karlavaris
Ivan Kožarić
Anton Vrlić

Drugi saziv (jesenji)

Petar Brajnović
Tomo Gerić
Miomir Milošević
Orlando Mohorović
Miljenka Šepić

2001. godina

Treći saziv (zimski)

Quintino Bassani
Egidio Budicin
Franjo Ferencak
Mirta Grandić
Giorgio Pahor
Predrag Purić
Paolo Viterbini

Izdavač: Art kolonija Paradiso
Za izdavača: Zlatko Makek
Lektura, korektura: Gordana Ožbolt
Naklada: 300 komada
Broj: 4/2002.

